

REDACTIA

No. 1, strada Anlich Nr. 1

ABONAMENTUL

întra Austro-Ungaria:
 pe un an 20 cor. pe 1/2
 pe 6 luni 10 cor.; pe 1/4 de an
 pe 3 luni 5 cor.; pe 1 lună 2 cor.

în România pe an
 4 coroane.
 Pentru România și
 în străinătate pe an:
 40 franci.

manuscrisurile nu se napoiază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Anlich Nr. 1

INSERȚIUNILE:

de un șir garmond: prima
 dată 14 bani; a doua oară
 12 bani; a treia oară 8 b.,
 de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
 inserțiunile sunt a se plăti
 înainte în Arad.

Scrisorile nefrancate nu se
 primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Der bestgehasste Mann.

Casa magnaților ungueri de câteva săptămâni are un nou președinte. Persoanele, căror ministrul-prim Széll s'a hotărât să le dea acest loc, sunt cunoscută în țară, îndeosebi noul prim-președinte, contele Csáky Albin, fost ministru de culte și învățământ și unul din celebrii fauri ai legilor politice-bisericești.

Faptul însă, că dl Coloman Széll numai în contele Csáky a găsit persoana pentru scaunul de președinte al magnaților, — a surprins chiar părțile din partidul său propriu.

Ingrădit, cum se află, de adversarii declarați în partidul său, dl Széll nu poate, ca astfel își întărească poziția, de care, nu-i vorbă, are trebuință netăgăduită, mai ales în fața alegerilor pentru noul parlament. Cel vechiu își trăește deja ultimele zile și cu greu își găsește păreri între parlamentele nou-venite de până acum.

Au fost politicieni — zice „Budapesti Közlöny” — care au propus lui Széll, ca tot după readucerea păcii între partide, să deschidă camera și să pună capăt acestui război, care s'a născut în păcate și care numai prin puterea tiraniei s'a putut susține.

Ear' cu un asemenea parlament, care astfel e caracterizat de o foaie maghiară apropiată de guvern, știe că lumea ce trebi „bună” se potrivește pentru țară și ce anume s'a petrecut timp de cinci ani, de când după chipul și asemănarea lui Bánffy se seamănă.

Vorba e numai, că dl Széll n'a avut de sfatul „acelor politicieni”, care au guvernat cu el mai departe, decât cum l'a moștenit de la Bánffy.

Faptele petrecute în viața parlamentară și în cea a statului, de la venirea dlui Széll la putere, sunt o dovadă vie, că nu e de loc mare diferența între dânsul și între antecessorul, în ce privește conducerea destinului acestei țări. Și nu e nici un motiv de speranță, că v'ro îndreptare bună se va face în raporturile interne ale țării, ori și câtă Széll-i va avea căma în mână și de aceluia.

Nu înțelegem atunci, de ce nu s'ar putea puțin Maghiarilor mulțumiți cu politica dlui Coloman Széll? Doar' încă știe ce face, și știe mai ales că, cum să pipăie și unde să apuce mai cu putere pulsul odiosului război al patrioților.

Cu toate astea, ne mai vorbind încă că „Alkotmány” de pildă, — presa patriotică, chiar și cea apropiată de guvern, nu-l felicită de loc

pe prim-ministrul la alegerea persoanelor pentru postul înalt de președinte al casei magnaților.

Sub titlul „A murit o legendă, „Pesti Napló” de Sâmbătă, eată de pildă, cum își începe un prim-articol scris din acest incident:

„S'o spunem pe față — zice —: Numirea lui Csáky Albin pune capăt acelei legende, că Coroana ar fi abandonat pentru toate timpurile pe creatorii legilor politice-bisericești. Ce-i drept, faptele și până acum au dovedit contrariul acesteia, dar' decât toate alte simptome mai mult vorbește acum numirea aceasta a lui Csáky Albin. El, ca magnat catolic, a pornit lupta politică-bisericească și a îndeplinit-o cu o consecuență de fier. Într'o vreme a putut să zică însuși despre sine aceea cu ce se lauda Bismarck: „Der bestgehasste Mann”, sau, citând pe Szilágyi Dezső, — „s'a putut scâldea în ura dușmanilor săi”. Și eată, — esclama numita foaie — el earăși se ridică la suprafață! Căci zadarnic ar zice cineva, că președintele casei magnaților nu are un hotărât rol politic. Nu oficiul îi dă bărbatului de stat cercul de competență, ci el, bărbatul de stat, — dacă peste tot este el bărbat de stat! — împrumută oficiului splendoare și greutate.”

Va să zică, un „bestgehasste Mann” și-a ales dl Széll dintre politicienii partidului său pentru scaunul preșidenției în casa magnaților!

Dar' atunci poate mult mai prudent lucru s'ar fi făcut de dl prim-ministru, dacă de-a dreptul pe cuconul Bánffy Dezső îl punează acolo, căci atunci astupa o gură rea, care în continuare i-a tulburat și-i tulbură apele și țigăna vieții.

Csáky ori Bánffy — tot una; ear' amândoi împreună cu Széll pentru noi același preț îl au. La v'ro un bine comun, din care să se aleagă cu ceva și naționalitățile huiduite și nedreptățite — nu se mai așteaptă curând nimeni în țara aceasta.

Din Austria. În fața alegerilor pentru Reichsrath în curiile electorale comunale comitetul executiv al partidului național ceh liberal a încheiat un fel de pact cu comitetul executiv al partidului ceh agrar. În urma acesteia deputații partidului agrar vor intra în clubul ceh parlamentar, dar' își rezervă dreptul de a se constitui și în grup de sine stătător.

Durere patriotică. Ziarele locale se tânguiesc amar, că în comitatul Aradului se găsește un cerc în care nu este o singură școală unguerească. A fost una, în Halmagiu, dar' acum s'a închis și aceea, căci nu era cine s'o susțină.

De ce se tângue concetățenii noștri? Doar' știu că acel cerc este curat românesc și dacă le e numai că Românii să învețe și unguerește, ear' nu numai unguerește, doar' limba maghiară este obligatoare și p'acolo! Ori de dragul cătorva Ovrei să se facă școli anume?

Din Dietă.

— Ședința dela 8 Octombrie. —

După o vacanță de v'ro 4 luni și jum., parlamentul unguerec s'a redeschis eri în 8 l. c. n. Primul obiect al ședinței a fost presintarea unui rescript al ministrului-president în afacerea *cuotet*; apoi au urmat câteva interpelări.

Având să statorească programul lucrărilor pentru sesiunea aceasta, prim-ministrul Széll dorește, ca parlamentul să înceapă lucrarea acolo, unde a lăsat-o înainte de vacanță. Măne, Mercuri, se va pune în discuție proiectul privitor la regularea raportului între proprietar și oficianții acestuia; apoi alte proiecte de ale guvernului, ear' după acestea *budgetul pentru anul viitor*.

Propunerile ministrului president au fost primite de cameră și a doua ședință s'a hotărât a se ține mâne, 10 l. c.

Din Bucovina.

Cătră femeile române.

Cetim în „Deșteptarea” din Cernăuți:

O Româncă bună și învățată pentru cinstea neamului nostru ne trimite următoarele rânduri, pe cari le tipărim, socotind că se vor găsi multe femei române, cari vor lucra după-cum gândește scriitoarea. Eată ce ne scrie:

„Nici când neamul românesc n'a avut vreme mai grele decât acuma. Dela alegerile ce se fac va atârna viața sau moartea noastră. Bărbații cinstiți români fac tot posibilul, ca să reușească candidații adeverați și sinceri naționali. Lupta e uriașă. Și noi femeile trebuie să ajutăm, ca să biruim sfânta dreptate. O femeie poate face mult. Ea poate îndupleca pe bărbatul, pe fratele pe fiul ei, ca să rămâie pe calea dreptății și să nu șovăiască. Ea încurajează pe cei slabi și imblânzește pe cei înrăutățiți. Femeile române, intrați în lupta sfântă, ce o poartă partidul popular național. Chibzuiri și ajutăți să reușească candidații prielnici poporului. Nația multămitoare are să preamărească numele vostru. Fice bune ale poporului, faceți datoria voastră.”

Așa glăsuiește Româncea bravă. Și glasul ei sigur va fi ascultat și de celelalte surori ale ei.

Din toate unghiurile țării vin la „Deșteptarea” și la presidiul partidului popular național scrisori de aderență, prin cari se cere din partea poporului candidatura domnilor baron Eudoxiu Hormuzachi și Dr. George Popovici. Se vede lămurit, că acești

bărbați sunt iubiți de popor și că satele românești se vor lupta voinicește pentru a alege pe acești deputați vrednici.

Femeile și palatul național.

Doamnele române din Cernăuți, întrunite Duminecă în număr foarte mare, au decis să aranjeze Marți, în 23 Octombrie n., o serată musicală declamatorică împreună cu dans, al cărei venit curat e menit pentru palatul național din Cernăuți.

Earăși treicolorul românesc. Societatea teologilor „Academia ortodoxă” din Cernăuți și-a schimbat în vremea din urmă statutele. Între altele hotărâse să introducă și panglica academică, cum o au și alte societăți de universitari. Panglica aceasta era să fie de culoare albastră cu inscripția aurie și la mijloc o cruce, o inimă și o ancoră în culoare roșă, adică semnul virtuților creștine. „Deșteptarea” află, că guvernul țării nu încuviințează această panglică, pentru că vede în ea treicolorul „primejdios” statului austriac.

Din străinătate.

Într'un interview, ce l'a avut „Tribuna” din Roma cu fostul prim-ministru italian Crispi, acesta, după cum serie numita foaie, s'a exprimat astfel cu privire la starea actuală: Italia trebuie să se pregătească pe ziua de 17 Maiu 1903, când expiră tripla alianță. Opiniunea publică în Germania acum nu este așa de favorabilă pentru a renoi alianța, ca mai înainte. În Austria, a cărei existență stă în interesul Italiei, starea politică internă e foarte critică. De-odată cu tripla alianță se sistează și convențiunile comerciale. Soarta noastră, zise Crispi, atârna dela dibăcia noastră și a mijlocitorilor noștri.

Precauțiunile cu care se lucrează la dezvoltarea pentru viitor a Rusiei, o dovedește faptul, că ea pune cea mai mare grijă și tinde din toate puterile, ca să ajungă a fi egală cu puterea marină engleză și franceză. După cum arată *budgetul* pentru anul viitor 1901, ținta aceasta în decurs de un an o va și ajunge în deplină măsură. *Budgetul* ministerului pentru marină pe anul viitor s'a votat — după semi-oficioul „Kronstadski Vjestnik” — la 97,097.666 ruble. Dintre acestea 60 milioane sunt menite pentru erogațiuni comune, ear 16 milioane pentru sporirea flotei. Pentru întărirea de port se vor întrebuița la Liban 3 milioane, la Vladivostok 2 și la Port-Arthur 3 milioane. *Budgetul* anulului viitor întrece cu 10,869.651 ruble *budgetul* din anul curent.

În orașul Luzern din Elveția se află un întreprinzător cu numele Ioan Bloch, care ajutat de o societate pe acțiuni a luat inițiativa să înființeze un muzeu care să reprezinte războiul în formele sale cele mai frumoase. În acel muzeu se vor pute vedea toate sistemele de arme, de munițiuni, ranee cauzate de gloanțe în corpul ostașilor și al animalelor, ajutoarele medicale, pedepsele militare, luptele pe mare, luptele lui Napoleon din 1870—71 și luptele 1877 și 78, războiul Burilor cu Englezii și cel prezent ce decurge în China.

Toate acestea în tablouri naturale vor pute fi văzute în panorame. În muzeu vor mai fi și gloanțele frumoase „dum-dum”. Tablourile cinematografe interesante vor arăta decursul războaielor pe mare. Pacea încă va fi reprezentată prin diferitele colecțiuni.

De ale învățătorilor.

(Raport special.)

Aduarea generală a învățătorilor dela școlile confesionale gr. or. rom. din protopresbiteratele: Timișoara, Lipova, Belinț și Comlăușul-Mare, s'a ținut la 7 Oc-

tomvre 1900 st. n., sub presiul M. O. D. Enacuș Ungureanu, ca comisar consistorial.

Adunându-se învătătorii sosiți la sf. biserică, după sf. liturgie se face chemarea Duhului sfânt prin părintele protopop Putici, care după amiază la orele 2 ajunși fiind toți învătătorii, — ședința se deschide din partea comisarului consistorial, prin o vorbire aleasă și sinceră către învătători, după cum e obiceiul d-lui Ungureanu.

De față sunt și protopopul: Putici și V. Hamsea din Lipova!

Comisarul: Aduce la cunoștință și roagă pe d-nii învătători, să aleagă un notar adhoc și doi membri de încredere.

Conferința alege de notar pe Invet. Roman, iar ca membri de încredere pe Andreescu și pe Lungu.

Comisarul: Aduce la cunoștință că statutele reuniunii sunt scrise și modificate după-cum s'a cerut din partea ministrului.

Inv. Băran: a observat că dela înaltul ministru s'a pretins, ca unele puncte să se ștergă din statute — iar acum din nou poartăte a fi înduse — deci propune ca și noi să luăm statutele fraților din Arad, care sunt aprobate deja.

Conferința dă semne, că li convine această propunere, dar comisarul se înloiește în această și propune, ca totuși să se cetească proiectul de statute — căci judecând ca fiind acestea, se va convinge, că suat cu mult mai clare și conțin multe puncte, care în ale fraților arădani nici nu sunt.

Se primește cetirea proiectelor. Se cetește! Invet. Vuia și Mărginean fac mic observări. Se cetește mai departe... până când sunt gata!

Urmează observările.

Faur: Cum de nuse face vorbă de biblioteca reün. generale—in statute?

Comisarul: explică, că așa este întocmit, ca fie-care reuniune districtuală să aibă bibliotecă pentru ca așa toți membrii să se poată folosi de d-nsa—și de aceea lipsește aceea a reün. gen., de care numai cel din apropierea centrului s'ar folosi.

Băran: nu e clarificat în punctul, că profesorii preparandiași din care diceasă să poată fi membri ai reuniunii? Căci — zice d-nsul — se va întempla să aparținem unei dicecse d. e. aceeaia a Timișoril?

!-se explică, că profesorii din dicecse la care aparține reuniunea.

Inv. Muntean nu e în curat cu ș-ul 20, adică funcționarul din care membri se aleg?

Se cetește ș-ul 20, care zice: că din membrii ordinari.

Comisarul aduce la cunoștință, că trebuie să se aleagă un președinte, vice-președinte, un notar, un cassar și 7 membri, pentru care scop mai nainte se alege un comitet de 12 persoane, adică din fiecare tract prot. 3 persoane. Se aleg din tractul Timișoril: Andreescu, Subu și Ivi; din tractul Lipovil: I. Tuduceșcu, i. Cismaș și N. Lepa; din tractul Belințului: Pava, Faur și I. Furdianu; din tractul Comlosolul: Vuia, Băran și P. Avrămuș.

SINGURĂTATE.

(Lamartine.)

Adese-ori pe munte 'n zarea plutitoare
Privesc cu duioșie, sfințitul cel de soare,
Și, gânditor, la umbra unui stejar bătrân
M'așez — și peste plaiuri cu ochii sunt stăpân.
Ce sfânt tablou acela, ce-mi zace la picioare!
Ce schimbătoase umbre, plutesc în depărtare.

Aci murmură rîul cu unde argintie
Și șerpund se perde în neagra vecinicie;
Culo e lacul, doarme și 'n unda lui fatișă
Luceafărul de seara, își scaldă fața—aprinșă;
Peste pădurea deasă și picuri cu ninsoare
Sirăluce 'ncodată, apusul cel de soare.

În haină mohorită, a umbrelor Crăiasă
Cu carul ei de aburi din altă lume iasă,
Pe orizont căud alie, lumina 'nec dispăre
Atunci vibrează în aier și pieră 'n depărtare,
Un glas solemn de clopot, un imn religios,
Al zilei uitim șgomot. Ce sfânt concert piș.

Acest comitet se consultă și face o formulă de candidare.

Ședința se suspende pe 20 minute, iar după candidare apoi au fost candidați de președinte: Vuia, Andreescu și Muntean; vice-pres: Faur, notar: Roman; cassar: Mateica; membri: Barad, Ivi, Pava, Cismaș Subu, Popa Teodor și Juraton; iar după asta urmează votarea, care este secretă (prin ședule).

După ce nu se mai prezintă nici un votant, se facepe numărarea voturilor:

E. Ungureanu	primește	35	voturi.
I. Vuia	"	31	"
Dr. Tr. Putici	"	28	"

voturi, va să zică E. Ungureanu, dl comisar cons., a întrunit majoritatea voturilor; așadar d-nsul este ales președinte. Vice președinte este ales invet. Faur din Chișteșev; notar: invet. Roman, iar cassar: Inv. I. Mateica din Ișvin.

Ca membri sunt aleși: invet. Băran, Ivi, Pava, Cismaș, Subu, Juraton și Popa. Nemați fiind alte obiecte ședința se încheie, iar cel de către Belinț grăbesc la tren.

F-u.

Congres economic în Cașovia.

Eni, în 8 l. c. n. economii maghiari au avut un congres în orașul Cașovia. Ședința a fost deschisă de contele Dessevffy Aurel în fața unui public numeros. Bujanovich Sándor a propus o adresă de felicitare prim ministrului Szöll și ministrului agriculturii Darányi. Tot Bujanovich a făcut și o altă propunere însemnată, ca adică la proximele alegeri dietale candidați, fără deosebire de partid, să fie provocați a-și lua la programul lor și programul Societății economice maghiare.

Un alt frunțas agrar, contele Zselénzky Robert, într-o vorbire mai lungă a accentuat necesitatea mișcării agrare, scopul acesteia și principiile, pentru a căror realizare luptă agrarismul maghiar, în fața mercantilismului primejdios, ce amenință bunăstarea clasei agrare din țară.

Propunerile făcute de numitul orator au fost primite de congres și rămâne numărul, ca să se și lucreze pentru promovarea intereselor agrarismului.

Decamată trebă s'a încheiat, ca de obicei, — cu un „ăldomăș”, supra numit și banchet, care nu-i permis să rămână — din program.

Unealta Alianței Israelite din Franța.

În numărul ziarului jidovesc „Auror” din Paris, găsim publicat apelul pe care dl. Trarieux, samsarul de tristă memoria în afacerea Dreyfus și președintele ligii jidovești pentru drepturile omului l'a lăsat către român, invitându-l să sugrume antisemitismul.

Dl Trarieux, care nu și a dat osteneală s: vină măcar odată în România,

care nu cunoaște absolut de loc situația ovrilor în România nici numărul lor, nici rolul nefast pe care l au avut până acum, și-au permis să afirme „pe baza unor corespondențe”, sosite din țară, că la noi jidovii sunt supuși la o moarte lentă, că sunt alungați din casa lor fără ca să li se acorde voia de a pleca din țară.

Afirmățiunile acestea care n'ar putea fi făcute de un copil, dar care pot să isvo-rească dela un ramolit pus în slujba jidovilor, sunt încoronate de o manifestație lirico filosofică, în care Trarieux spune că din punct de vedere al umanitarismului, toți oamenii sunt deopotrivă.

Cu privire la această deșănțată afirmație, respinsă de toți filosofi și sociologii mari, avem dinainte un răspuns al ilustrului istoric Mommsen, la scrisoarea trimisă de dl Rădulescu Motru, cu privire la cestiunea israelită.

Marele istoric spune că nu trebuie considerată cestiunea israelită ca o cestiune de umanitarism, căci e cu totul alt-ceva.

Bătrânul Trarieux vorbește de umanitarism în cestia ovrilor din România. Dar noi, antisemiții pe care el îi ocărățește și ar vrea să-i vadă s'aliberați, noi în numele cui vorbim? Nu tot în numele umanitarismului? Căci, dacă naționaliști suntem și vrem să pastrăm intactă națiunea noastră, oare nu facem tot deodată și cestiune, de umanitarism când vorbim în numele acestor sute de mii de țărani pe cari li comina jidovească i-a sărăcit și nenorocit? Nu în numele umanitarismului vorbim când ei vor să ucidă un întreg popor, să-l reducă la sclavagiul prin forța cuceritoare a aurului infam?

Domnul Trarieux spune că ovrile sunt persecutați din fanatism religios; că ei mor de foame în țară, cu toții, ne având voie să aibă nici o ocupație. Se poate o mai mare enormitate? Coreligionarii lui Daniel, ai lui Mochi Fisker, ai lui Halfon, ai lui Erges, Frankel, Fermo etc., — adică toți cari stăpânesc piața financiară și tot comerțul nostru, — n'au ce să mănânce, se svircolesc în torturile unei morți lente?!

Dar, se poate o mai neroadă afirmație? Cum? D. Trarieux, senator, președinte al unei ligi, poate și om inteligent, își permite să vorbească despre un popor, pe care nu-l cunoaște, în numele unei populații, a cărei situație în țară așiderea îi e necunoscută? Și cu gravitatea aceea, și dinu'și aerul că vorbește în numele poporului francez,

Nu, nu Franța vorbește în acel apel, nu e glasul Franței entusiaste și patriotice ci glasul Alianței israelite, care vrea să forțeze spiritul Europei spre a-și realiza visul și a transforma România într-o modernă Palestina. Trarieux nu poate fi considerat de cât ca o păpușă, ca o inconștientă uneltă a marelui asociații de mizerabili care se numește Alianță Israelită universală. Apelul pe care l-a semnat nu poate decât să convingă și mai mult lumea că bătrânul dreyfusard Trarieux nu e decât o murdară otreaptă în mână jidovilor.

(„Apărarea Națională”.)

Pictură din iubire.

De Alfred de Musset

Traducere de I. C. Massim.

(Continuare.)

Nimic nu e mai neplăcut, decât o idee supărătoare, care alunecă în mijlocul unor asemenea vise; e ca și cum preumblându-te printr'o grădină ai călea pe un șearpe. Acest lucru neplăcut îl simți Pippo când își aduse aminte de oare-care Monna Bianchina, care de puțin timp îi întorsese capul. Avusese cu ea o aventură de bal mascat; era frumoasă dar n'o iubia de loc. Monna Bianchina, din contră, îl iubia, și se silia să vază iubire acolo, unde nu era decât bună-cuviință; dar el jurase într'o zi eșind dela ea, să nu se mai reîntoarcă, și-și ținea cuvântul cu multă sfințenie, cu multă dreptate, dar se gândi că Monna Bianchina îi trimisese punga, și acest gând îi distruse veselie și iluziile pe cari și-le făcea. Inchise fereastră și se hotărî să se culce.

Dar nu putea să doarmă; îi era cu neputință să renunțe la o îndoaială, care-î măgulia orgolului. El continua să viseze fără voia lui; aci voia să uite punga și să nu se gândească la ea; aci voia să neghe exis-

Telefon între București și Budapeșta. Direcțiunea poștelor și telegrafelor din România a intrat în tratări cu direcțiunea poștelor și telegrafelor ungare pentru întinderea unei convențiuni telefonice, după care o linie telefonică directă se va construi între Budapeșta și București.

Necrolog. Ni-se trimite tristul anu că Ecatharina Ramonțianu născ. Nicolae după o lungă și grea suferință, în floarea vieții, în al șeselea an al fericitei căsătorii și-a dat nobilul suflet în mâna Creatorului în 30 Septembrie 1900 la oare dimineața. Înurmurarea neuitată defunctei s'a făcut luni, în 1 Octombrie a. c. st. n., la 4 oare p. m. în Reșta română, după ritul greco orientat și în mășile pământești s'au așezat în crăpa familiară. Fle-și țărina ușoară și memora nenitată!

Cât a costat șederea Șahului în Bpeșta? De Duminică Șahul earși e în Budapeșta, unde s'a reîntors dela Constantinopol. În rëndul trecut el a stat câteva zile numai, în Otel Hungaria, că gâzduit de marșalul curții regale. Și știți cât a costat pe monarhul nostru această viață? 178.000 coroane.

Scump, dar însășiit cel din Budapeșta au văzut și ei persieni!

Căpitan japonez în București. Un căpitan din armata japoneză anume Masaturo Turcada, a sosit Marția trecută în București, pentru a studia organizația armatei române. Căpitanul Masaturo Turcada a fost primit a doua zi în audiență de dl general Lahovari, ministru de rășboiu. Ofițerul japonez, însoțit de căpitanul N. Crupenski, adjunctul d-lui ministru de rășboiu, a vizitat pirotechnia, atelierelor de confecționare ale armatei și regimentul de geniu, apoi regimentul 10 de artilerie, regimentul 6 de roșiori, spitalul militar-central și regimentul 21 de infanterie. Viuer dimineață a vizitat arsenalul, școala de ofițeri, pulberăria dela Dudești, iar după amiază împreună cu căpitanul O. Th. Sander din artileria suedeză — care a asistat timp de o lună la exercițiile de tir de rășboiu ale altilieriei române, — a vizitat forturile din jurul capitalei.

Act de curtoisie. Cetiim în ziarul italian „Il Popolo Romano” următoarele: „Aflăm, că guvernul nostru (italian) care din cauza morții regelui Umberto su-

tența chiar a Monnei Bianchina. Deodată sări în sus și chemă pe servitorii. Se gâdise la un lucru simplu, care nu-î venise în minte mai înainte. Monna Bianchina nu era bogată; n'avea decât o servitoare, și această servitoare nu era o africană, ci flica lui Chioggia. Cum putuse dar' să găsească pe această necunoscută, pe care Pippo n'o mai văzuse la Veneția? „Binecuvântată fie neagra ta figură, strigă el, și soarele african care a colorat-o!” Și, fără să mai pează nici un moment, își ceru hainele și porunci să i-se pregătească gondola.

II.

El se hotărî să meargă la signora Dorothea, soția lui Pasqualigo. Această bătrână femeie era una dintre cele mai frumoase și mai bogate din Republică; ea era nașa lui Pippo, și fiindcă cunoștea toate persoanele însemnate din Veneția, speră că o să-î poată ajuta să lumineze misterul care-î preocupa. Se gândi totuși, că e prea de dimineață pentru-ca să se duck la nașa sa, și de aceea se mai plimbă puțin.

Din înșnplare întâlni pe Monna Bianchina, care cumpăra niște stufe; întră în prăvălie, și fără să știe pentru-ee, îi zise: „Monna Bianchina, mi ai trimis azi de dimi-

Numărul telefonului 10.

Alexandru Hoffmann

prăvălie de efecte de modă

la „Rândunică.“

Palatul teatrului.

Cel mai bogat asortiment cu prețuri foarte mici, de efecte diverse.

Cravate de dame „Reform“ 25 cr. bucata.

Ciorapi pentru dame, domni și copii, lucrați în închisoare recunoscuți de cei mai buni; prețul după registru.

Bluze pentru dame.

Rufărie pentru bărbați, femei și copii, se confecționează după măsură, dar sunt și în deposit.

Dantele, dela 5 cr. în sus, briuri și incingătoare dela 38 cr. în sus.

N. B. A sosit un nou transport din faimoasele mănuși de piele, perechea numai 95 cr.

Numărul telefonului 10.

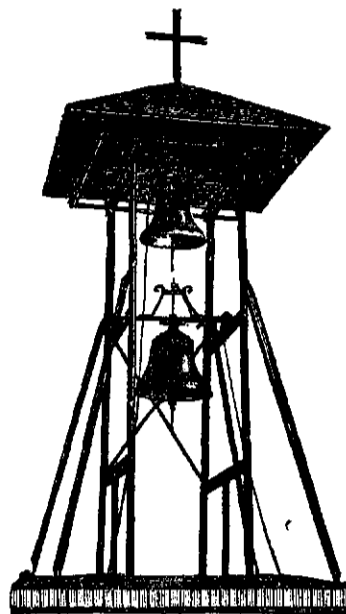
499 10-10

Turnătoria de clopote și de metal
a lui

Antoniou Novotny

in Timisoara-Fabric

se recomandă spre pregătirea clopotelor nouă precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanție pe mai mulți ani, prevăzute cu ajustări de fer bătut, construite spre a le întări cu ușurată în ori ce parte, îndată ce clopotele sunt bătute de o lăture prin ceea ce sunt mântuite de crepare. — Cu deosebire recomand

clopote patentate găurite

de mine inventate și mai de multe ori premiate cari au un ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut și cu vibrarea mai voluminoasă decât clopotele turnate după sistemul vechi, așa, că un clopot patentat cu 300 kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. făcut după sistemul vechiu. Mai departe se recomandă spre facerea scaunelor de fer bătut, de sine stătător, — spre preadustarea clopotelor vechi cu ajustare de fer bătut. — ca și spre turnarea de toate de metal. Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin.

Preț-curanturi ilustrate se trimit la cerere grătit și franco.

595 2-

A apărut

Și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“ următoarele opuri:

	coroana	fleri
1.) „Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a școalelor populare, de Damaschin Medre, învățător; aprobat de Consistor ilustrată cu chărți geografice	—	—70 „
2.) „Amicul Poporului“ — de Titus Vuculescu, pretor. Indreptar practic în cauze administrative. Prețul	—	1.— „
3.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean,	—	2.— „
4.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu,	—	—80 „
5.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu,	—	2.— „
6.) „Principiile politicele“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu	—	4.— „
7.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov.	—	2,50 „
8.) „Războiul pentru neatârnată“ și „Povestea unei coroane de oțel“ ambele de George Coșbuc. Prețul Războiului	—	1,20 „
Prețul „Coroanei“	—	1,60 „
9.) „Din vremuri apuse“ — de Iudita Secula născ. Truția	—	1.— „
10.) „Vieritul“ — de Petru Vancu,	—	1.— „
11.) „Teoria Dramei“ — de Dr. Iosif Blaga.	—	3,60 „
12.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu.	—	1,60 „
13.) „Cuvântări bisericești“ — traduse de Ioan Genț.	—	5.— „
14.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul,	—	1,50 „
15.) Instrucțiuni populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilchelm Niemandz	—	1,20 „
16.) „Liturgia Stului Ioan Crisostom“ (pe note) pentru cor mixt pe 4 voci — de Nicolae Stefu învățător în Arad. Această liturgie conține toate cântările liturgice, ce are să răspundă corul în Dumineci și sărbători. Pe lângă acestea mai conține imnuri, priceșne și un adaus de cântece populare. Toate imnele se pot cânta și numai pe 2-3 voci. Prețul unui exemplar s'a redus dela 6 la 5 coroane.	—	—

La comanda să se mai adauge de fle-care op 10 fleri spese postale.